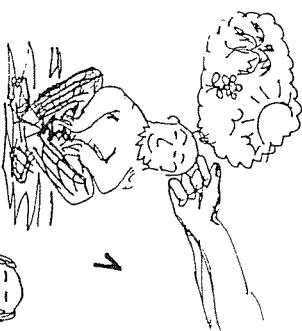

Jonas.

1. En dag, han sidder midt i egne tanker, da mærker Jonas, det på skallen banker:
"Luk op! min gode ven, du skal gå bud til folk i Nineve fra himlens Gud."

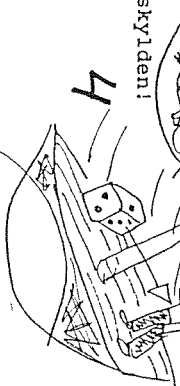
2. Hvem? Mig? si'r Jonas, han vil ikke høre på Guds befaling, men hvad skal han gøre? Han ser et skib, betaler, går om bord og flygter bort fra Gud mod vest og nord.

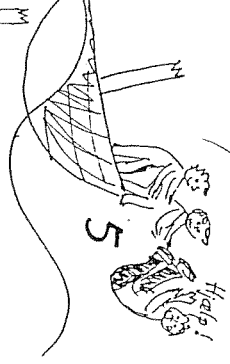
3. Mens Jonas gemmer sig for Gud i lasten, da sender Gud en storm, som knækker masten, så alle sømænd vrider sig af skræk og slår Jonas op på skibets dæk.

4. Hvad har du gjort, mand? Loddet gi'r dig skylden! Vor fælles fremtid tegner ikke gyliden! De hører ham forklare om sin flugt, mens hav og himmel står i ét af fugt.

5. Så ta'r de ham og kaster ham i vandet, og havet, der har raset så forbandet, bli'r stille, hver en bølge gattes ud. De stærke sømænd bøjer sig for Gud.

6. Men hvor er Jonas? Sunket ned til bunden? Nej, sel en kæmpeskildpadde har åbnet munden og sluger ham med tøj og hår og hud, for den befaling har den få't af Gud.

7. Fra fiskens indre lyder takkesange, Hør! Jonas takker Gud så mange gange. At Gud fik fanget ham i fiskens bug, er ganske ufortjent, forstår han nu.

JONAS!

En dag han sidder midt i egne tanker, da

mærker Jonas, det på skallen banker: "Luk op! min gode ven, du skal gå bud til folk i Nineve fra himlens Gud."

hvad har du gjort, mand? Loddet gi'r dig skylden! Vor fælles fremtid tegner ikke gyliden! De hører ham forklare om sin flugt, mens hav og himmel står i ét af fugt.

8. At flygte bort fra Gud er ikke sagen, det står for Jonas soleklart som dagen, da fisken spytter ham på stranden ud, og Gud ham atter møder med: "Gå bud!"

9. Gud, giv mig ro og øre til at høre, hvad du fortæller mig, at jeg skal gøre. Og hjælp mig til at gå den rette vej, og fang mig, før jeg flygter bort fra dig!

